Я серцем і душею твій,
Мій рідний краю!
Лише тобі належу я,
Тебе кохаю!

Моя душа — величний храм.
Та коли треба,
Віддам і душу я свою
Заради тебе,

О тепла кров з грудей моїх,
На землю бризни
Заради вічного життя
Й добра вітчизни!

Ні, я нікому не скажу
І не одкрию,
Що лиш з тобою я з'єднав
Свою надію.

Таємно по твоїх слідах
Я йти не кину,-
Не так, як тінь, що з нами йде
Лиш в світлу днину.

Тебе і вдень я і вночі
Не залишаю,-
Я в тьмі потрібніший тобі,
Мій рідний краю!

Я до синів твоїх іду,
Щоб в мить єднання
Молитись за твоє ясне,
Нове світання!

До дна, до дна своє вино
Я випиваю...
Воно гірке від сліз моїх,
Мій рідний краю!